

Leder fra LaRouche-bevægelsen

4. nov. 2014:

Fred og økonomisk vækst er mulig; Obama skal væk

USA og dets folk bør ikke tolerere, at Barack Obama én dag længere udøver magt efter denne valgdag, hvor han personligt har ødelagt det Demokratiske Parti, som ikke har haft mod til at sige til ham, at han skal forlade embedet. Demokraterne kan ikke sige, at de ikke, præcist og gentagne gange, har fået besked af repræsentanter fra EIR og LaRouchePAC i løbet af det seneste år om, at de selv skulle skubbe Obama ud af embedet og vinde deres vælgere tilbage fra de katastrofer, han repræsenterer. Kesha Rogers »chokerende« succes i Texas-valgkampen til Senatet var et afgørende bevis på dette.

Kommentarerne er mange, som den, der kommer fra tidl. chef for Rådet for Udenrigsanliggender Leslie Gelb, den 2. nov.: Obamas næstkommanderende er muligvis dårlige, men de reflekterer det, som de blev udvalgt til at udføre – det er Obama selv, som er problemet. Han er problemet, ikke blot for det Demokratiske Parti, men også for USA's militær og Kongressen: Med endnu en katastrofe fra i går, med Obamas såkaldte »krig mod ISIS-terrorismen«, står det klart, at han, på bekostning af tab af liv og ejendom, opnår mindre end ingenting – idet han udvider terrorgruppernes antal og rækkevidde, intensiverer konfrontationen med Rusland og Kina og endda truer med atomkrig. Han er problemet for den amerikanske befolkning, som har mistet ethvert håb om en faktisk, økonomisk genrejsning og en produktiv fremtid for de kommende, yngre generationer.

Pointen er, at løsningerne på det problem, som Obama repræsenterer, er umiddelbart mulige. Den nye dynamik omkring BRIKS-nationerne, som har eksisteret, siden deres topmøde i

juli måned, og aftalerne om deres nye, internationale udviklingsbanker, repræsenterer potentialet for både samarbejde mellem nationer og hurtig, økonomisk vækst. Det diskuteres ikke blot; det gennemføres faktisk: Man bygger nye Panama- og Suezkanaler; udviklingskorridorer med højhastighedstog bygges over hele Eurasien og er påbegyndt i Afrika; de tager føringen inden for rumforskning, og Kina går hastigt frem med planer for minering på Månen for at fremskaffe brændstof til fusionskraft, og for udvikling af fusionskraft. De etablerer udviklingsbanker med kreditsystemer til langsigtede investeringer i infrastruktur over hele verden (uden medfølgende betingelser om indføring af selvmorderisk nedskæringspolitik).

»Produktivitet«, sagde økonom og stiftende redaktør af EIR, Lyndon LaRouche, under drøftelser af »langtidsperspektivet af de aktuelle, korttids-begivenheder« med LaRouche-bevægelsens politiske komite i dag. Produktivitet er det hovedelement, som økonomien har brug for, for at vokse. »Produktivitet i USA's økonomi toppede omkring 1982 og er gået ned ad bakke lige siden, og dykkede helt ned til Bush-niveau[1]«, sagde LaRouche.

De virkelige tal for produktivitet giver LaRouche ret mht. arbejdskraftens produktive evne i USA; det er den grundlæggende årsag til, at amerikanere ikke tror på tåbelighederne om »økonomisk genrejsning« under Obama, fordi deres realindkomst fortsætter med at dykke og dykke.

Reel produktivitet og vækst er det, som »BRIKS-dynamikken« tilbyder USA og Europa. Hertil svarer Obama: »Smadr dem.« Hans Hvide Hus har f.eks. tvunget et par førende nationer til at modarbejde BRIKS-infrastrukturbankerne – lande, som allerede er begyndt at fortryde bittert, at de gik med Obama og briterne i dette spørgsmål. Obama har været ført i snor af det britiske kongehus og statsråd (Privy Council), siden G20-mødet i februar 2009 i London, og deres respons er at smadre BRIKS og provokere Rusland til en krig.

Den pessimisme, som amerikanerne giver udtryk for, kommer fra at tolerere »lederskab«, som præsidenter som Bush og Obama er indbegrebet af, som ledere, der er værre end værdiløse.

Obama må fjernes fra magten nu. LaRouche har bemærket, at Bill Clinton, især nu, har en hovedrolle at spille i organiseringen af et nyt præsidentskab. Og han har bemærket den seneste tids stærke respons til hans egne, politiske løsninger i denne krise, og som kommer fra området omkring New York City med sin høje »intellektuelle produktivitet«, som han benævner det. Dette kan blive et omdrejningspunkt, ud fra hvilket disse løsninger kan stråle ud til hele landet.

[1] Eng. 'Bush League': ordspil, opr. betydning tilnærmelsesvis 'vildmarks-niveau' (altså hvor der intet findes). Her brugt som skældsord for Bush jr.-præsidentskabets økonomiske nedgangstid.